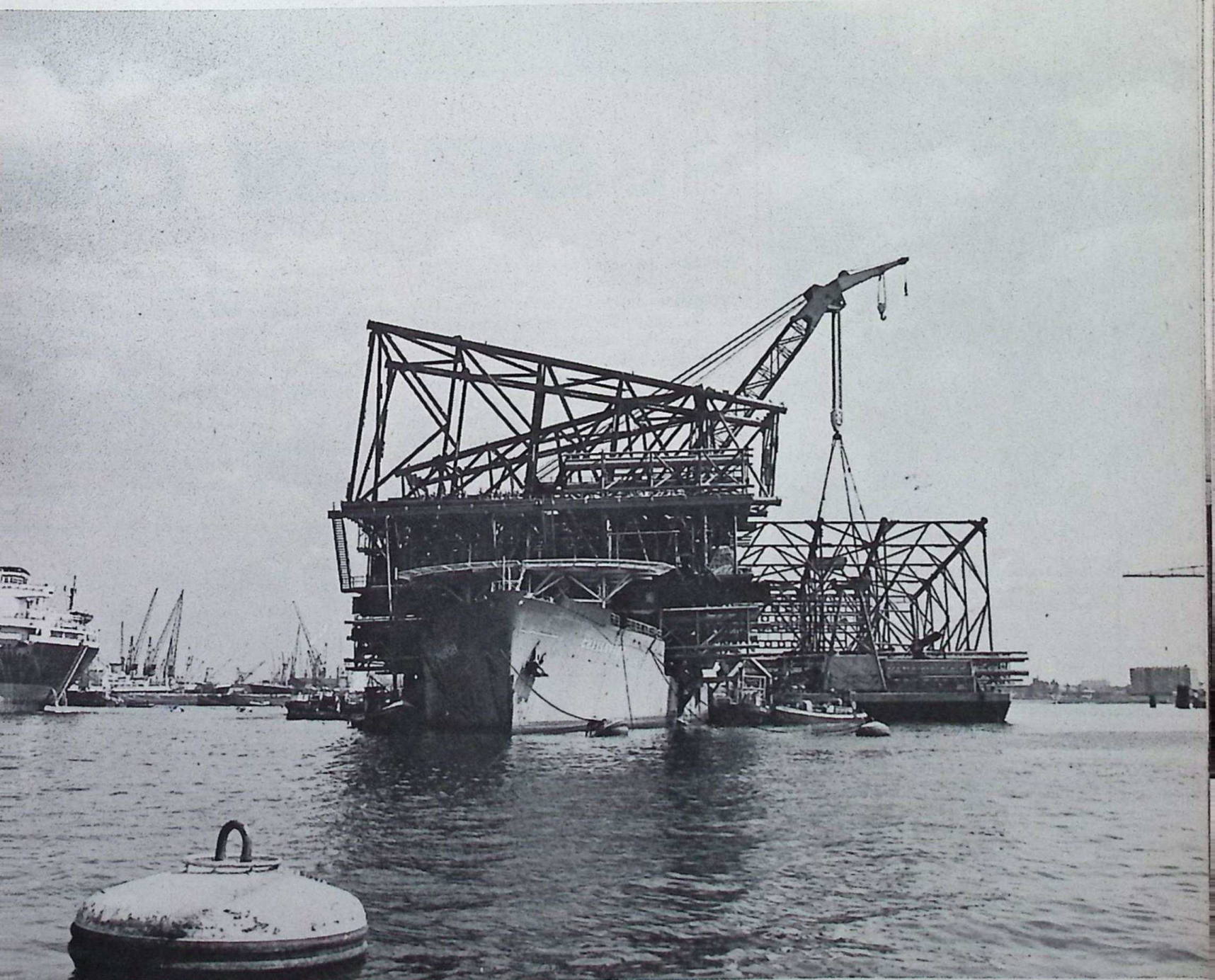


Boele-nieuws



PERSONEELBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.

SEPT. 1969 No. 126





Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862
tel. Ridderkerk 01804— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon
G. de Jong
E. H. Koch

EINDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Kopij inleveren voor de 15e van elke maand.

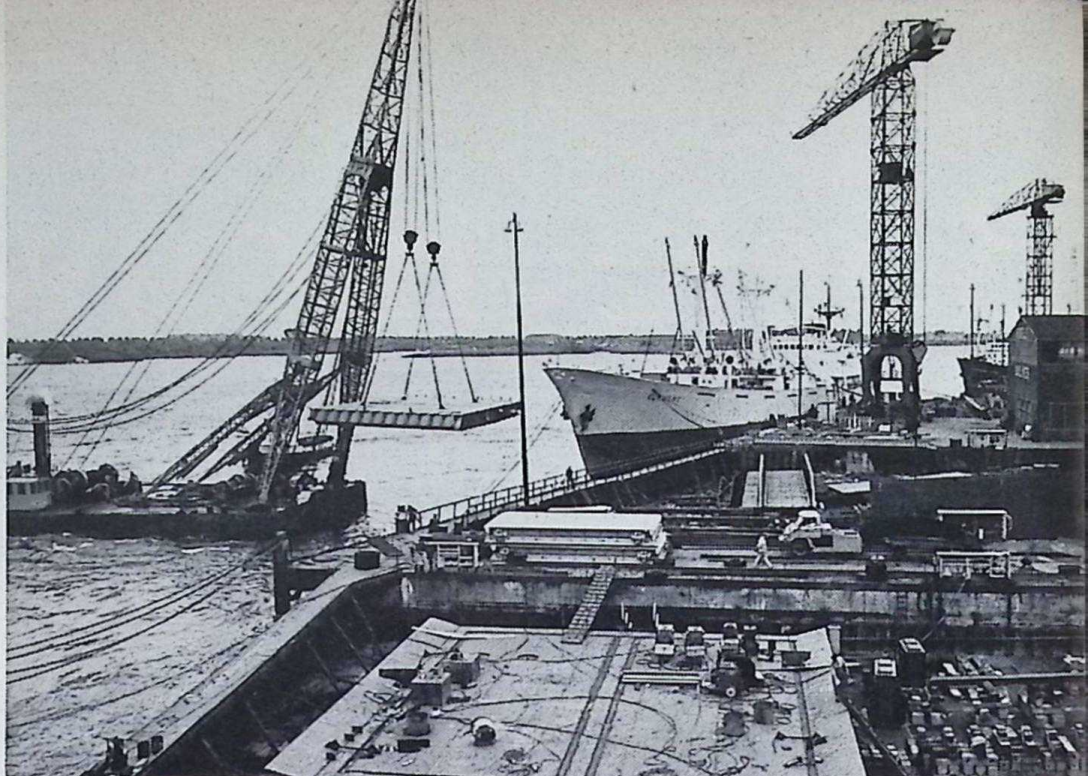
Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Het volgende nummer zal verschijnen in de
eerste week van oktober.

BIJ DE VOORPLAAT

Laden van de „Challenger” in de Waal-
haven. Zie ook pagina 11.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam



OP EN OM

Van zon, zwoegen en zweet

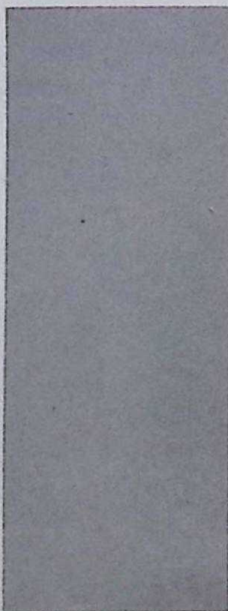
„Volgende emmer alsjeblijft”, en door het mangat in de dokvloer van dok 2 werd een lege emmer naar boven gegeven. En dit keer werd niet om mastiek cementsaus of solutie gevraagd, maar doodgevoerd drinkwater. Naar verluidt, gebeurde dit enige malen per dag. Het zweetverlies van een paar man, werkzaam in een tank, moest immers nodig worden gecompenseerd

We wisten het reeds lang, dat zo'n 32 graden Celcius aan de waterkant overeenkomt met een temperatuur in ruim, tank of motorkamer die alleen maar „smoorheet” te noemen is. Maar het werk moest doorgaan, zij het dan dat een keertje extra luchthappen aan dek wel nodig was.

Allerlei schepen

De bankwerkers kunnen hun vakmans-

zo worden de koelen door smalle gangetjes van boord geleid. Deze geleide ekoenen Schotland. Geheel links de heer Joh. de Jong, die koezicht houdt.



Op de voorgrond de dubbele bodem voor de verlengingssectie van de „Suffolk”. In de bok zo'n zelfde vrachtje voor de „Aristoteles”, klaar om op helling I gedropt te worden.

hart weer ophalen aan de „Lena”. Nauwelijks was zij op 16 augustus afgemeerd of het parool was „openmaken die kar”. De drijfstanden, de lagers en krukas moesten nodig onderhanden.

De „Echo” werd weer vakkundig verlengd. Toen baas v.d. Steen terugkwam van zijn (welverdiende) vakantie zag hij tot zijn verwondering dat het karwei was gepiept.

De „Lanrick” lijkt geen schip meer. Het is meer een gapende wonde. U weet dat we haar gaan voorzien van een paar enorme gastanks.

Als U dit blad leest zijn waarschijnlijk zowel de „Suffolk” (\pm 1 september) als „Aristoteles” (\pm 8 september) aan de werf. De nieuwe middensekties zullen op dat moment klaarliggen.

Buiten het verlengen zal er echter vooral aan de „Suffolk” nog enorm veel meer

gereed, de dokgeleidingsstoelen zijn inmiddels de lasloods uit maar... de ligplaats is nog niet gereed.

Het baggerwerk stagneerde door een „kaduke” baggermolen. We hopen in ons volgende nummer te kunnen vermelden wanneer dok II het eerste schip binnen zijn wanden zal krijgen.

Een koeienkarwei

Op 13 augustus boekten wij een interessante opdracht. De 750-tons coaster „Hontestroom” moet verbouwd worden tot vee-veervoerschip.

Een dergelijke ombouw was reeds eerder in Hamburg uitgevoerd. Dat schip, de Frisian Express, was op 14 augustus in Glasgow.

Omdat de reder eist dat deze tweede verbouwing zoveel mogelijk gelijk zal zijn aan de vorige, stonden wij de volgende dag in Schotland de „Frisian Express” op te wachten om de boot eens goed te bekijken.

HET BEDRIJF

moeten gebeuren, wil zij geschikt zijn voor een geregeld containervervoer.

Het vlak voor de 1038 ligt op helling 2. Binnenkort zullen de beunsekties daarop geplaatst worden.

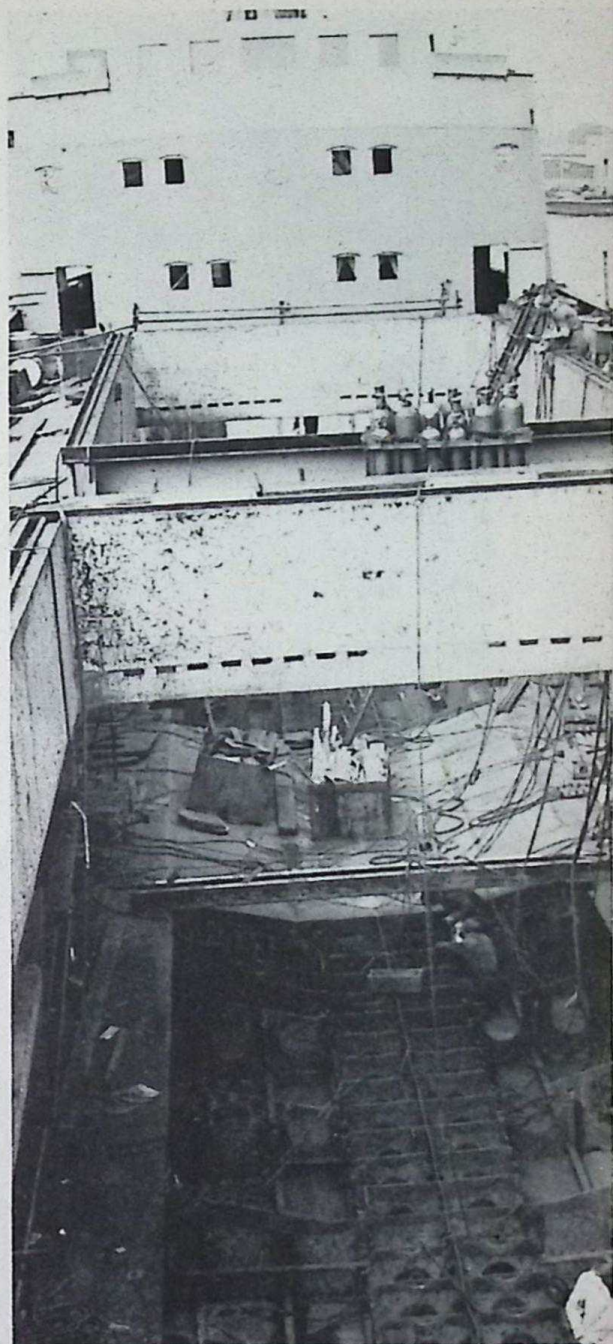
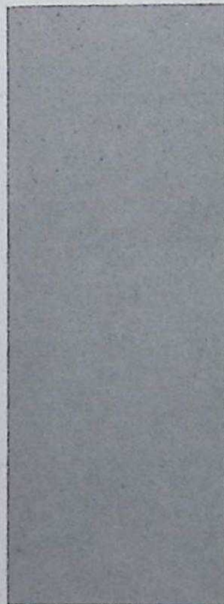
Het zit niet mee met dok twee

In vorig „Boele-nieuws” hadden we U reeds de datum voor inbedrijfstellen van dok 2 willen verklappen. Helaas, we kunnen het nu nog niet. Het dok is geheel

„Goeie dag, alles goed in Holland?” vroeg kapitein Vermeer. „Maar nu eerst effe lossen”. En toen zagen wij binnen één uur (!) zo'n 400 forse koeien van boord stappen, tot enige haast aangezet door een tiental originele havencowboys. „Koeien eruit, dan wij erin” zeiden wij. Wat we dan ook, slechts gekleed in overalls en laarzen, deden.

Een gasmasker hadden we helaas niet bij ons. Wel blocnote, duimstok en foto-toestel. Stallen, stutten, loopgangen, ven-

toestel een capaciteit van 400 koeien per uur mogelijk. De opnamen werden gemaakt in



De „Lanrick”, meer gat dan schip. Hier kunt u zien hoe een dubbele bodem er van binnen uitziet.

tilatie, kabels en pijpen, alles wilden we graag zien. Naast de foto's en schetsjes, die we maakten, brachten we ook een doordringend luchtje mee terug.

Onze medepassagiers in het vliegtuig zaten nogal opvallend te snuiven. En schrijver dezes, in de nacht door zijn liefhebbende echtgenote binnengelaten, werd verzocht de nodige afstand te bewaren.

Inmiddels deden douche en stomerij hun werk. Het is nu zaak om op 19 september, schrik niet, de „Shorthorn Express” af te leveren, even geschikt voor haar werk als haar zusje.

Op 20 september staan in Harlingen meer dan 400 koeien gereed, fel belust op een zeereisje.

Hier verblijven nu de gebroeders Van Dalen. 't Lijkt veel meer op een vakantieoord dan op wat we vroeger met het afschuwelijke woord gekkenhuis aanduiden.



HOE GAAT HET MET DE JONGENS VAN VAN DALEN?

't Was op een zomeravond in 1946 net vóór de aanvang van een repetitie van „Excelsior”, dat toen pas her-opgericht was. Zoals altijd was „Haksie”, zo werd Huig van Dalen in de wandeling genoemd, van de partij. Eén van de muzikanten wilde de intelligentie van Haksie eens op de proef stellen.

„Kijk eens, Haks”, zei d'ie, „je mag dit hebben of dat. Kies maar”. Op de ene hand had hij vijf losse centen liggen, op de andere hand een dubbeltje. De muzikant dacht stellig, dat Haks de vijf losse centen zou kiezen, omdat dat voor het oog veel meer leek. Andere muzikanten groepten er omheen en keken gespannen toe, welke keus Haksie zou maken. Goedig glimlachend keek Haks even schuchter de kring rond en zei toen plotseling: „Allebei” en stak snel vijftien cent in zijn zak, iedereen verbouwereerd achterlatend.

Dit is één van de vele geestige voorvallen, die de levenswandel van de broers Van Dalen kleur gaven en die hun ook een grote mate van populariteit bezorgden bij de inwoners van Bolnes. Hoe vreemd het ook in dit verband moge klinken, de acht jongens uit het gezin Van Dalen, die geestelijk gehandicapt werden geboren, waren in ons dorp

geziene figuren. En dat kwam omdat iedereen wel aanvoelde, dat, indien deze jongens die handicap niet gehad zouden hebben, ze levensblijve, opgeruimde en vooral ook intelligente jongens geweest zouden zijn.

De tragiek van een religieus gezin

Iedereen hier kent de tragiek van het gezin Van Dalen. De hoogst religieuze ouders werd het lot opgelegd, dat van de dertien kinderen, die uit hun huwelijk werden geboren, er acht waren met een storing in de verstandelijke vermogens. Van de dertien kinderen stierven er twee. Eén jongen stierf op 2-jarige leeftijd en 17 jaar geleden kwam Bas, die pas afgestudeerd was als dokter, ten gevolge van een auto-ongeluk om het leven. Er werd, eigenaardig genoeg, slechts één meisje geboren.

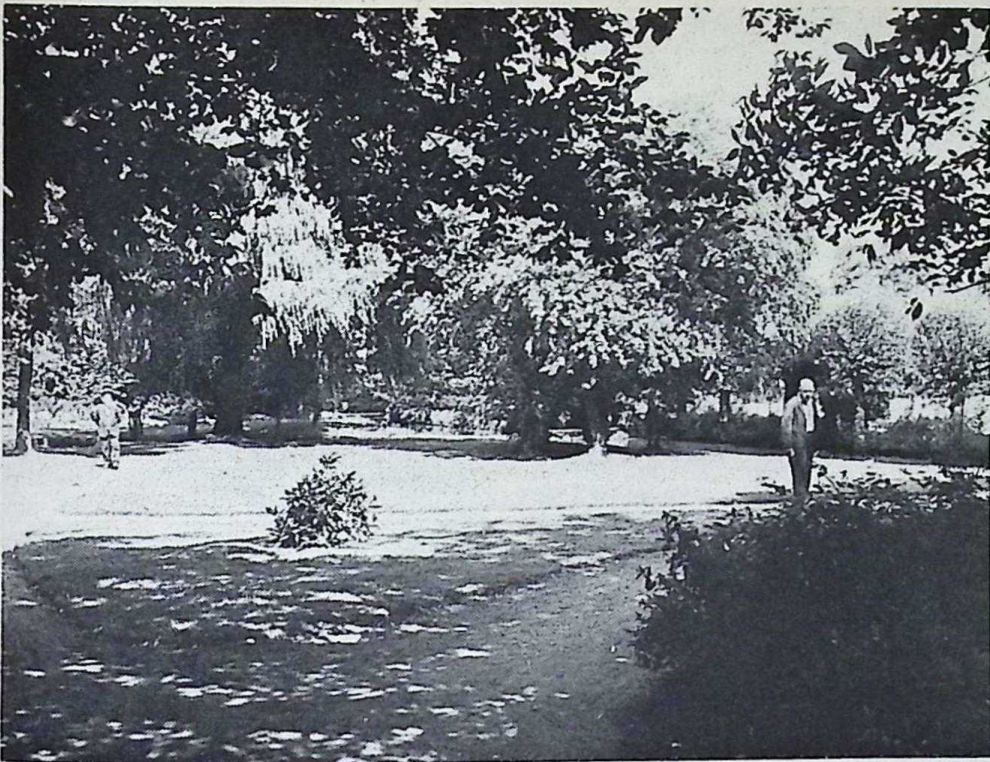
Onwillekeurig rijst de vraag of het niet verschrikkelijk is om als normaal mens in zo'n gezin te moeten leven. We legden de vraag voor aan Mevr. v. d. Stel, zuster van de gehandicapte broers. „Helemaal niet”, was haar antwoord. „In de eerste plaats weet je eigenlijk niet beter omdat je er van kindsbeen af mee opgegroeid bent. Als je er plotseling in geplaatst zou worden, zou het misschien

ondraaglijk zijn, maar in mijn geval was het dat helemaal niet. Bovendien hadden de jongens je zo hard nodig. En juist, omdat ze zo afhankelijk van je zijn, ga je er zo zielsveel van houden. Tenslotte offer je je eigen leven er helemaal aan op”.

Karakterverschillen

De acht broers tonen onderling karakterverschillen. Jan, die nu 62 jaar is, was bepaald uithuizig. Hij zat overal op en in en daarom kende iedereen hem. Hij had een opmerkelijk goed geheugen en was, evenals zijn broers trouwens, bijzonder ijverig. Meest kon je hem vinden op IJsselmonde bij Taselaar of Veerman. En wat men van Jan niet weet: hij kan lezen en schrijven want hij heeft nog 4 jaar op school gegaan. Gerrit en Frans (resp. 61 en 54 jaar) waren tegenovergesteld. Stille jongens en een beetje in zichzelf gekeerd. Ze bleven altijd thuis.

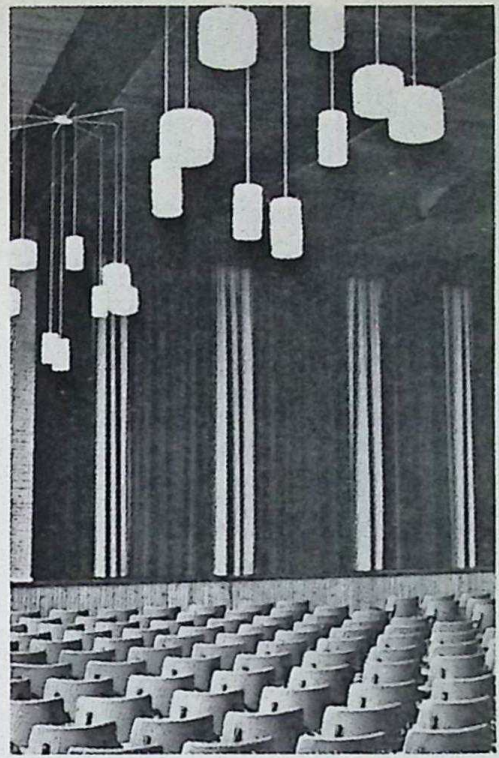
Hannes (56) werd uit het gezinsleven genomen, omdat zijn zenuwgestel na een operatie in het ziekenhuis te zeer had geleden. Hij toonde agressieve neigingen en werd daarom aan de hoede toevertrouwd van het gasthuis, waar nu ook de andere jongens vertoeven.



Een gedeelte van het prachtige park, dat bij het Sint Joris Gasthuis hoort. Rechts staat Hannes van Dalen, links kunt u nog net Frans aan zien komen wandelen.

Kees (52) was ook een teruggetrokken jongen, die altijd te vinden was bij Gijs Flach. Het was zijn tweede thuis. Huig, oftewel Haksie, hield van gezelligheid. Hij zocht graag contact met anderen, maar was daarbij altijd een beetje verlegen. Als je hem eens goed aankeek,

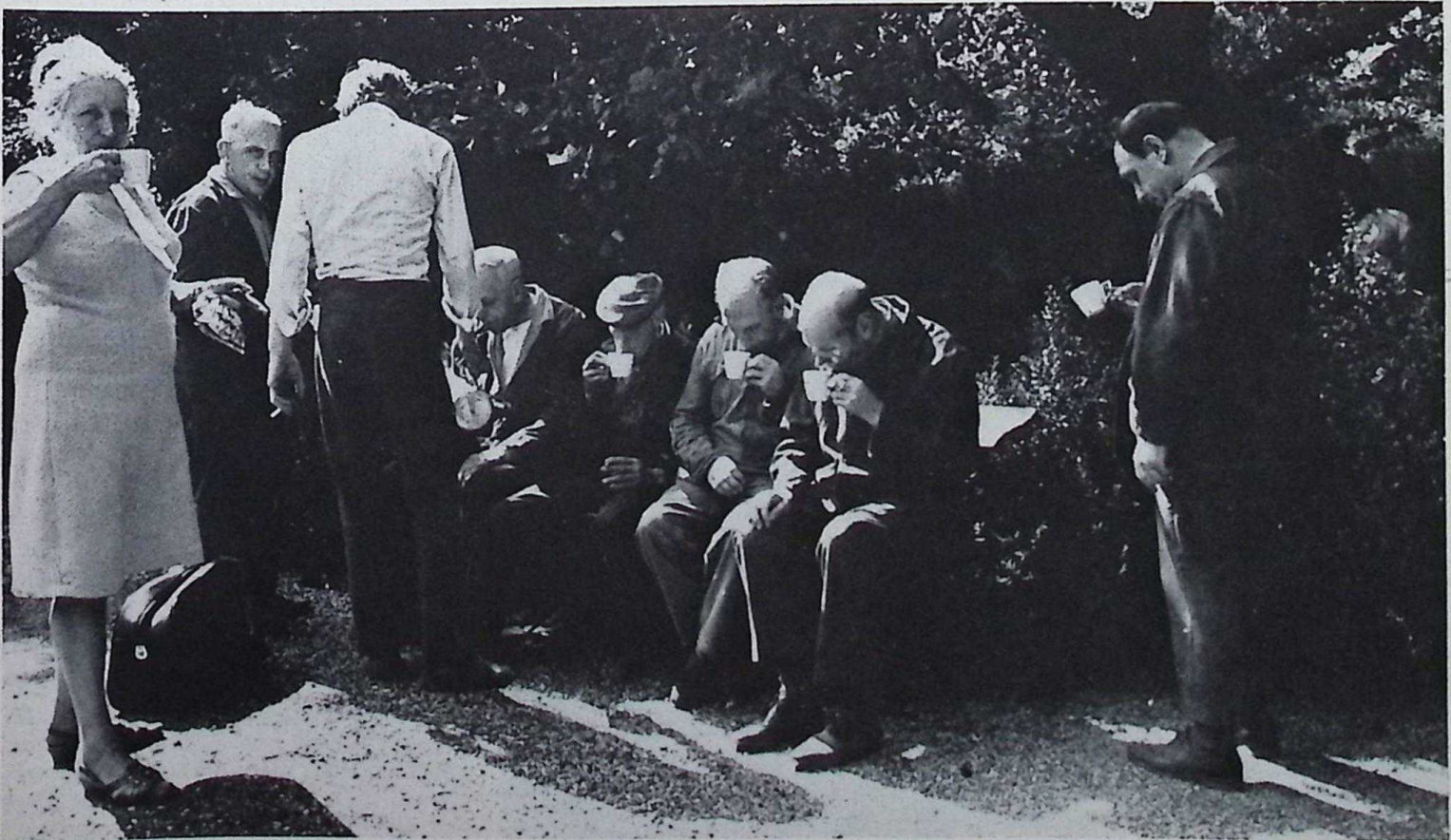
wendde hij al gauw de steven. Hij was een goeie hulp voor bakker Van Rij. Jo en Henk (46 en 45) waren meer de ondeugden in het gezin, die nog al eens door Pa of zus op d'r nummer gezet moesten worden. Jo hield kennelijk van de pret (welke Bolnesser weet niet, hoe



Een gedeelte van de recreatiezaal. Ook hiermee wordt getracht om de patiënten boven het patiënt-zijn te verheffen.

Jo er plezier in had om denkbeeldig je kop op dak te gooien?), Henk was erg

De broers, veel rustiger dan vroeger thuis, drinken hier hun kopje thee in het park. U ziet v.l.n.r. mevr. v. d. Stel, Hannes, een broeder, dan Haksie, Jan, Henk, Kees en daarnaast staat Jo op zijn tweede kopje te wachten.



op zijn eer gesteld. Als je hem b.v. uit gekheid een boterham gaf, kon je er op rekenen, dat hij de boterham teruggooid. Hij voelde drommels goed aan, wanneer hij voor de gek gehouden werd en daar kon hij niet tegen.

Bolnes en de broers Van Dalen

De jongens genoten een grote mate van vrijheid, maar ze hielden zich nauwkeurig aan de huisregels. Ze waren goedig en gehoorzaam. Ze voelden ook goed situaties aan. Als Pa uit de Bijbel las, waren ze muisstil en zaten plechtig te luisteren, hoewel ze er natuurlijk niets van begrepen. Jo vond eens in een vuilnisbak een psalmboekje. Hij nam het mee naar huis en bewaarde het zorgvuldig als een heilig voorwerp.

Bolnes was volkomen vertrouwd geraakt met deze jongens. Ze werden, voor zover dat mogelijk was, in de gemeenschap opgenomen en het was dan ook niet verwonderlijk, dat een gevoel van teleurstelling zich van de Bolnessenaren meester maakte, toen de jongens plotse-ling van het straatbeeld verdwenen.

Natuurlijk, men wist, dat het in alle opzichten beter was, dat de jongens elders verzorgd zouden worden. Maar toch... ze deden niemand kwaad, waren niet lastig, waren altijd goedge- mutst en zelfs dikwijls heel geestig. He- laas moesten we maar al te vaak con- stateren, dat, als de jongens nog eens verkeerde dingen deden of zeiden, hen dat werd geleerd door mensen, die zo- genaamd hun verstand hadden. Dat was een groot nadeel van de vrijheid die de jongens genoten.

Naar Delft

Zeven jaar geleden overleed vader Van Dalen en daarmee kwam voor de jon- gens het einde van hun Bolnesser leven. Ze moesten opgenomen worden in het psychiatrisch ziekenhuis „St. Joris Gast- huis” te Delft.

Dat was een moeilijke zaak. De jongens hadden al aangevoeld, dat het verlies van vader een ander verlies tengevolge zou hebben. Ze voelden, dat er maat- regelen genomen moesten worden, die ze niet prettig zouden vinden en die hen veel weemoed zou brengen. Ze wilden dan ook niet in de goeie kleren...

Om dat toch voor elkaar te krijgen, zijn ze allemaal meegegaan naar vader's be- grafenis, want daarvoor wilden ze de goeie kleren wel aantrekken. Direct na de begrafenis zijn ze alle zeven tegelijk naar Delft gebracht. 't Was ontzaglijk moeilijk voor de jongens. Maar ze wer- den uitstekend opgevangen.

„Ben jij de oudste?” vroeg een zuster aan Jan. Jan antwoordde: „Nou worden we allemaal in een donker hok gedouwd zeker?” (Ook hier weer de funeste ge-

volgen van z.g.n. verstandige mensen die hem dit verteld moeten hebben).

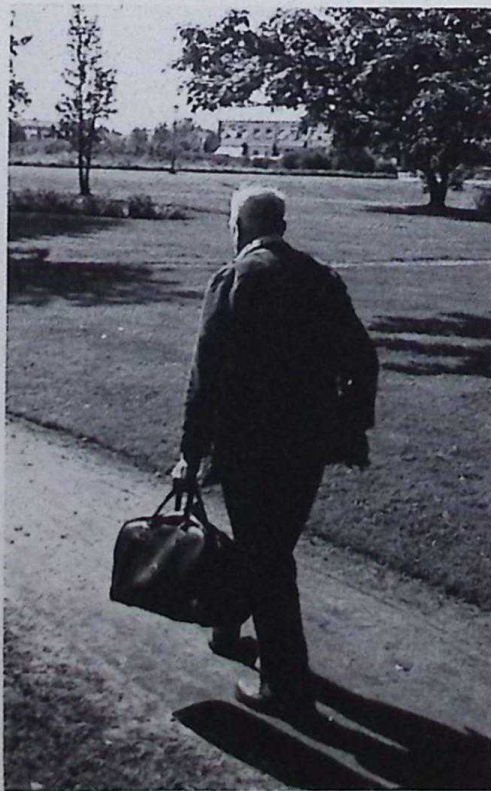
„Welnee”, zei de zuster, „hoe kom je daar nu toch bij. Kom maar eens kij- ken”. En de zuster liet ze een gereed- staande maaltijd zien, toonde hun de keurige bedden en zo. Dat hielp veel. Maar toch hadden de jongens het de eerste veertien dagen heel moeilijk. De overgang was ook zo ontzettend groot. Maar langzamerhand gingen ze aan hun nieuwe omgeving wennen, daarbij ge- holpen door de takt, het geduld en het inzicht van het verplegend personeel. En op 't ogenblik is het zo, dat de jongens het uitstekend naar de zin hebben en beslist niet meer terug zouden willen.

Gekkenhuis is gelukkig verleden tijd

We hebben ons daarvan kunnen over- tuigen tijdens een bezoek, dat we aan de jongens brachten met begeleiding van de heer en mevrouw v. d. Stel. En, eerlijk gezegd, zagen we wel een beetje tegen het bezoek op. Want binnen de begren- zing van de psychiatrische inrichting denk je voor een deprimerende werke- lijkheid geplaatst te worden, die je maar liefst zo gauw mogelijk ontvlucht.

Zeker, het is geen pretje. Maar... wat een wereld vol misvattingen ligt tussen de beelden, die wij van een psychiatri- sche inrichting hebben en de werkelijk- heid van de tegenwoordige toestanden daar. Geen moment heeft men het ge- voel te verblijven in wat men vroeger aanduidde met het verfoeilijke woord gekkenhuis. Er is een klimaat geschapen,

Daar gaat Haksie, zeven jaar ouder geworden, maar nog altijd tot helpen bereid. Hier brengt hij de tas van zus naar de auto.



dat erop gericht is de patiënten zoveel mogelijk te betrekken bij het gewone leven. Men streeft er naar om ze te ver- heffen boven het patiënt-zijn en daarom doen ze mee aan allerlei activiteiten — voor zover dat mogelijk is — die ook in de samenleving buiten de inrichting plaats hebben. Er zijn afdelingen voor handenarbeid, huishoudelijke dienst, vak- arbeid, maar er is ook een zangkoor, volksdansgroep, kaartclub, schaakclub enz.

Deze activiteiten worden echter moge- lijk gemaakt door de behandeling met medicamenten. Met een grote verschei- denheid van medicijnen weet men thans de patiënten tot rust te brengen. Dwang- buis, dwangstoel etc. zijn verleden tijd geworden en staan opgeborgen in het ziekenhuismuseum. De geneesmiddelen worden aangewend om het zieke deel van de geest uit te schakelen en het ge- zonde deel te activeren.

Jan nog steeds dezelfde grapjas

De resultaten ervan waren ook aan de broers Van Dalen te zien. Volkomen rustig en op hun gemak, zonder de la- waaierigheid en drukte, waarmee ze zich- zelf hier in Bolnes (helaas daartoe aangemoedigd) presenteerden. Jan herkende de vreemde bezoekers van Boele niet direkt. Haksie wel. Jo ook, want die reageerde met „van Boele, jaja, van Boele”. En dat na zeven jaar!

Ze zijn erg blij met het bezoek en schar- relen om de tas van hun zuster, waaruit ze het één en ander toegestopt krijgen. Dan wandelen we gezamenlijk door het prachtige park en houden halt bij een soort theehuisje, waarheen inmiddels ook andere patiënten gekomen zijn, want het is theetijd. Een verpleger vult, geholpen door Huig en Jo, de theekoppen Jan beijvert zich om op zijn eigen manier tekst en uitleg te geven over zijn mede- patiënten. „Dat is Marius van Prooijen, met die hoed op zijn kop. En zie je die kromme daar? Das helemaal een prachtmens!” Af en toe gebruikt hij ter- men, die je doen schaterlachen en sterk aan de Bolnesser tijd herinneren. De geneesheer-directeur vertelde ons, dat hij de groet van de Van Dalens altijd zo leuk vindt. Als ze hem passeren zeggen ze altijd keihard: hoi!

Compliment voor de verpleging

„Ga je mee naar Bolnes, jongens” vraagt hun zuster na een uurtje. Maar geen van hen wil mee. Ze hebben het goed. Ze zijn blij als ze bezoek krijgen, maar terug naar Bolnes? Niks hoor.

En dat is dan wel een prachtig compli- ment voor degenen die nu belast zijn met verpleging van deze jongens. Een verpleging, die niet alleen steunt op me- dische kennis, maar ook op liefde voor de geestelijk gehandicapte medemens.

Bespreking in Ondernemingsraad van Jaarverslag 1968

Zoals in het Boele-nieuws van augustus vermeld, kon het punt „bespreking van het jaarverslag van de vergadering van de ondernemingsraad” niet tijdig gereed zijn.

Het volgt nu hier.

De leden van de ondernemingsraad hebben een exemplaar van het jaarverslag zoals ook opgenomen in het Boele-nieuws ontvangen met daarbij ter vertrouwelijke kennisname een overzicht van de bedrijfsresultaten van het boekjaar 1968, die bevredigend zijn geweest. Alvorens de voorzitter dit jaarverslag in bespreking brengt, herdenkt hij de medewerkers en oud-medewerkers die ons in het verslagjaar zijn ontvallen. Op zijn verzoek neemt de Raad staande enige ogenblikken stilte in acht.

De secretaris spreekt zijn waardering uit over het jaarverslag en plaatst vervolgens bij de diverse onderdelen van dit verslag een aantal kanttekeningen en nadere vragen. De voorzitter dankt de secretaris voor zijn waardevolle woorden over het jaarverslag dat inderdaad gezien moet worden als een eerste grote stap naar een gewijzigde ondernemingsstructuur. In deze nieuwe ondernemingsvorm zal, evenals in de gehele maatschappij, door meer en betere inspraak en door een steeds snellere en opener informatie over alles wat met het wel en wee van de onderneming te maken heeft, getracht worden tegemoet te komen aan de groeiende zelfstandigheid en verantwoordelijkheid van een ieder. Duidelijke aanwijzingen in deze richting kan men o.m. ook zien in de aanbevelingen van de zgn. Commissie van Dam over wijziging van de ondernemingsstructuur en het ingediende ontwerp tot wijziging van de wet op de ondernemingsraden.

Vervolgens behandelt de voorzitter de gestelde vragen en de algemene opmerkingen, voor zover daarop nu al een antwoord mogelijk is.

a. Er zal naar gestreefd worden volgende jaarverslagen ruim te voren aan de leden van de O.R. toe te zenden

b. Aan het verzoek om de verstrekte gegevens over het personeelsbestand in een volgend jaarverslag meer te specificeren, zal worden voldaan.

c. Ook de directie acht het van groot belang voor het vormen van een goed personeelsbeleid dat de afdeling Personeelszaken hiervoor in voldoende mate is toegerust. Aan de verdere organisatie en versterking van deze afdeling wordt

reeds alle aandacht gegeven. Het ligt in het voornemen in het eerstvolgende jaarverslag een afzonderlijke sociale paragraaf op te nemen, waardoor meer aandacht kan worden besteed aan een aantal op dit terrein liggende problemen, zoals onderlinge arbeidsverhoudingen, de bijzondere aspecten van de tewerkstelling van Spanjaarden, invaliditeit, huisvesting van onze werknemers, pensionering enz.

d. Er wordt onzerzijds voortdurend naar gestreefd om te bereiken dat examen-eisen voor het Bemetel-diploma zoveel mogelijk aansluiten op de behoefte van de praktijk.

e. Aangezien de werving van leerlingen voor de leerscholen nog niet is beëindigd, bestaat nog geen zekerheid over het totale aantal dat in dit leerjaar op de bedrijfsscholen wordt geplaatst.

f. De voorzitter bevestigt dat de leiding van het bedrijf de taak van de O.R. van groot belang acht en ten zeerste kan bijdragen tot het bereiken van een betere verstandhouding binnen het bedrijf.

Helaas is bij de laatste O.R. verkiezing gebleken dat veel te weinig werknemers

actief hun stem hebben uitgebracht. Bij toekomstige verkiezingen zal men zich hierover nader moeten beraden. Eenzelfde verschijnsel ziet men ook bij de verkiezingen voor de Tweede Kamer enz.

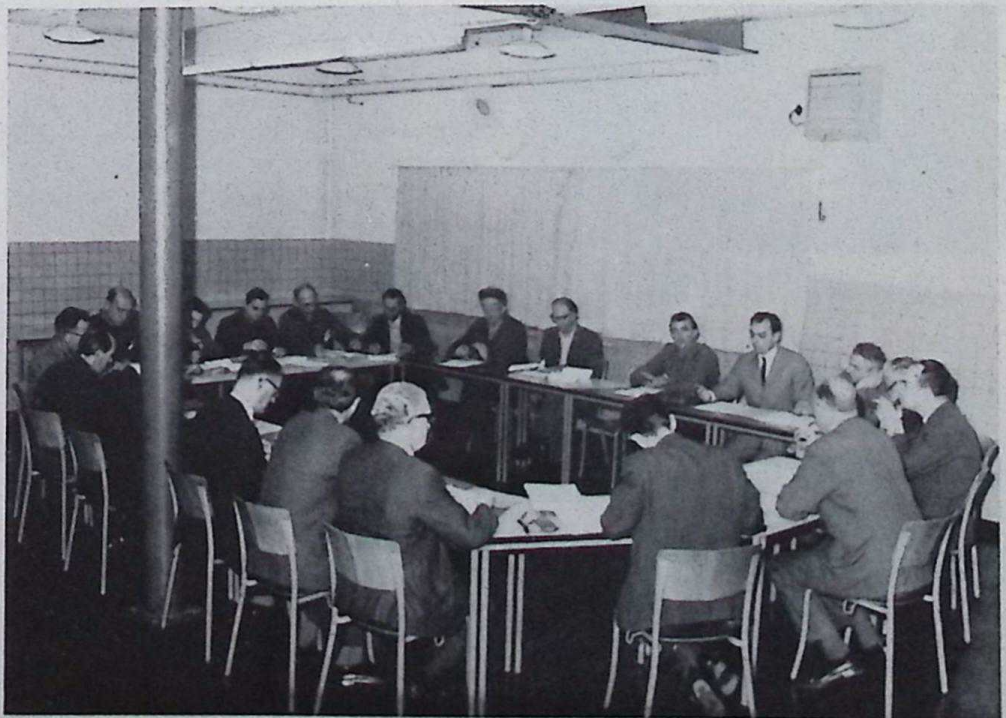
Ons bedrijf tracht de positie van de O.R. echter te versterken door o.a. mededelingen in het Boele-nieuws, door in toenemende mate de O.R. inzage te geven in de gang van zaken in het bedrijf en door te streven naar een toenemende belangstelling bij de bazen en ander leidinggevend personeel voor de steeds belangrijker wordende menselijke en sociale kant van hun functie.

g. Aan de verdere verbetering van de organisatie van het bedrijf wordt alle aandacht gegeven, waarbij er naar gestreefd wordt wederom een organisatie-deskundige aan te trekken.

h. Het ligt in het voornemen in het eerstvolgend jaarverslag zowel t.a.v. produktiviteit, als ziekteverzuim enz., cijfers betreffende het totale personeel te verstrekken.

Daar de overige punten meer bespreking vergen, zullen deze in volgende vergaderingen worden behandeld.

De ondernemingsraad in oktober 1968, toen zij voor het eerst in de nieuwe samenstelling vergaderde.



MEER DAN WOORDEN DAT KUNNEN DOEN, ZULLEN DE FOTO'S U ER VAN OVERTUIGEN DAT OOK DE LEERSCHOOL-SPORTDAG 1969 (22 AUGUSTUS) EEN SUCCES GEWORDEN IS. VANDAAR DAT WE ONS ZULLEN BEPERKEN IN ONS COMMENTAAR. MAAR ENKELE DINGEN MOETEN GEZEGD WORDEN.



Reeds lang tevoren had de sportcommissie een gesprek met de directie.

Allereerst, dat de voorbereidende commissie, bestaande uit Okke de Wit, Teunis Diepenhorst, Wim Maarse, Jan Zonneveld Piek en Rob Lans uitstekend werk heeft verricht. 't Liep allemaal gesmeerd, alles was even correct en dat had weer terugslag op alle deelnemers. Geen wanklank werd gehoord en daarom werd het, ondanks het minder goede weer, een plezierige middag, waarin sportieve strijd werd geleverd. Natuurlijk deed de eeuwenoude, gemoedelijke rivaliteit tussen bankwerkers en scheepsbouwers weer van zich spreken, maar dat verhoogde slechts de pret. De jongens weten drommels goed, dat ze later met elkaar een schip moeten repareren of bouwen en dat de ene groep nu eenmaal niet zonder de andere kan. Vooraf aan de traditionele voetbalwedstrijd ging een aantrekkelijk programma, dat naast sport ook ruimte bood aan spel. Een heel vermakelijk onderdeel was b.v. de evenwichtsren, waarbij de deelnemers eerst snel tienmaal om een paaltje moesten draaien en dan gauw naar de eindstreep rennen. Ze vlogen de meest onwaarschijnlijke kanten op of tolden rap tegen de grasmat....

Verheugend was, dat niet alleen de directieleden met hun dames aanwezig waren maar dat ook ouders van hun belangstelling blijk gaven. Ook enkele Bemetelconsulenten en wethouder Van Kogelenberg woonden een gedeelte van de middag bij.

Nog een enkel woord over de voetbalwedstrijd. De beker ging nu, dank zij een 5-1 overwinning naar de bankwerkers. Vreemd genoeg bevatte de scheepsbouw ploeg meer uitblinkers dan die der bankwerkers, maar ook hier gold weer de aloude waarheid, dat we alleen maar goede prestaties kunnen leveren in goed teamwork. Zowel in sport en spel, alsook in werk. De bankwerkers legden het accent op samenspel, de scheepsbouwers op te veel „alleen willen doen”. Desondanks was het een aantrekkelijk partijtje voetbal met een iets geflatteerde uitslag.

Meer dan woorden dat kunnen doen, zullen de foto's U er van overtuigen dat ook de leerschoolsportdag 1969 (22 augustus) een succes geworden is. Vandaar dat we ons zullen beperken in ons commentaar. Maar enkele dingen moeten gezegd worden.

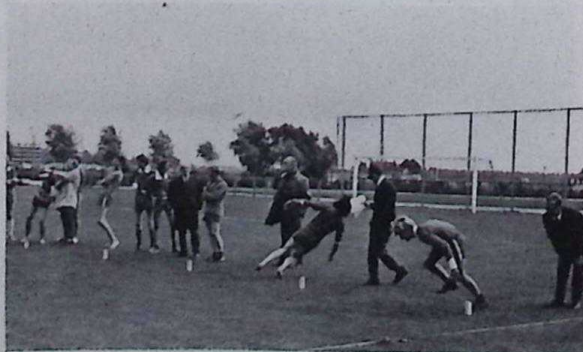


Ook ouders leefden met de sportieve en vaak amusante verrichtingen van hun zoons mee.

Tienmaal om een paaltje draaien deed de jongens...

... vreemde kanten uitschieten of ...

... tegen de grasmat tolleren.



goed op touw gezette

sportdag 1969



Start van de estafette.



Spelmoment. De machine-jongens waren in licht tenue gestoken. Ze wonnen iets geflatteerd met 5-1.

DE OVERIGE UITSLAGEN WAREN:

Estafette
Touwtrekken
100 m Hardlopen
Evenwichtsren

1e prijs scheepsbouw
1e prijs scheepsbouw
1e prijs S. Pico
1e prijs E. de Kruyff
2e prijs R. Steenhorst

Hoogspringen
Evenwichtsbalk
Zaklopen

1e prijs B. Provily
2e prijs F. Visser
1e prijs B. Verwey
2e prijs B. de Haan
1e prijs R. v. Vliet
2e prijs R. Steenhorst

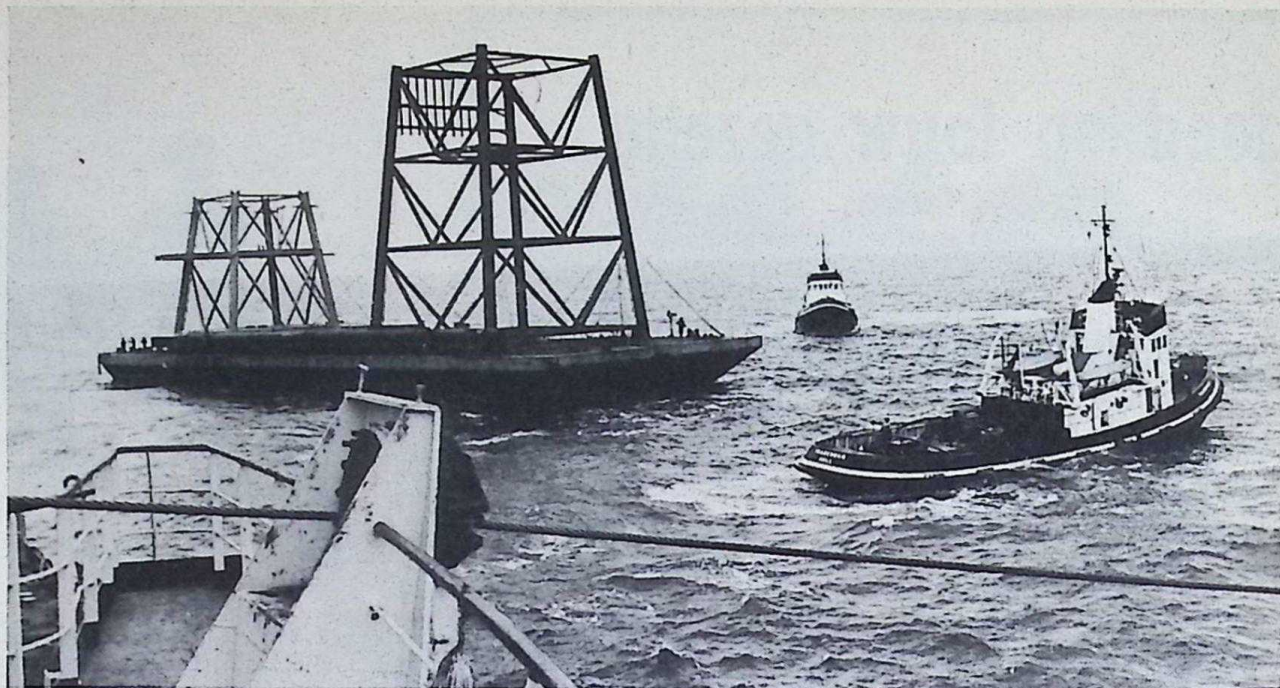
Arnold Eeland gaf bij het hoogspringen een creatie van De Vliegende Non.

„Mag ik één cola, ober?“ vroeg iemand.
„Zeker, ik kom al naar beneden“, riep ober Rob Verwaal.

Bas Koolman nam voor de bankwerkers de beker in ontvangst.



Aankomst van de jackets bij de lokatie



De bestemming van jackets

We kennen allemaal de bekende „gold-rush” uit vroeger jaren in het verre Amerika. Dit was voor dat land van groot belang. Maar in hoofdzaak alleen voor de Amerikanen. Nu, in de „zestiger jaren” kennen we weer zo'n rush. Nu naar olie en gas. We wisten al lang dat er olie in de grond zat. We hebben zelf

in ons land ook nog een paar van die „prei-veldjes” waar wat van die torens staan, en vlak bij ons staan ook al van die vermoeiende ja-knikkers. Toen vonden we een paar jaar geleden gas in de

grond. En Slochteren leek een paradijs te worden. We raakten een beetje in paniek vanwege die rijkdom, nu koken we onze piepers er op zonder er één cent wijzer van te worden.

De laatste jaren weten we ook dat er gas en olie in de zee zijn te vinden. De winning hiervan heeft nu zo'n grote vlucht genomen dat de zeeman, die vroeger op de tonnen en boeien moest varen, nu met een gerust hart op de „Well-protectors” kan varen. Ze schieten als paddestoelen uit de grond.

Ook bij ons zijn er een groot aantal gebouwd. Maar weet U wat er gebeurt als ze van de werf verdwenen zijn? Misschien is er een aantal onder U die zich er voor interesseert.

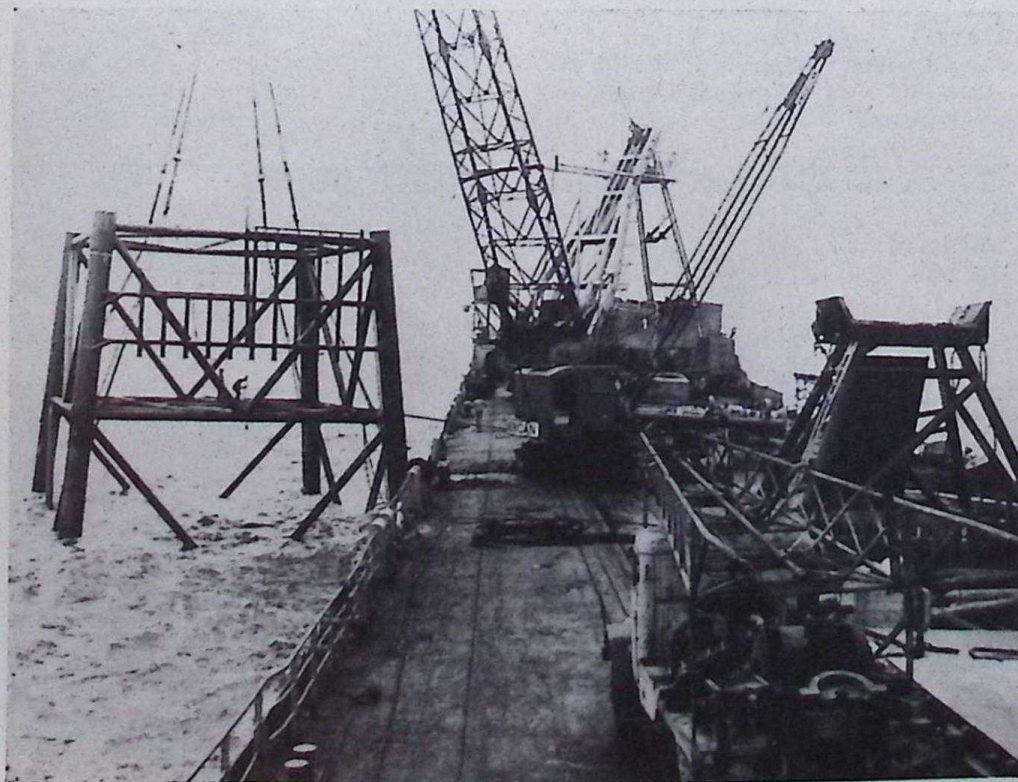
De foto's welke hierbij zijn afgedrukt, betreffen de zg. 4-piles jackets, maar wij hebben ook 3-piles jackets gemaakt.

Maar wat maakt één poot meer of minder uit?

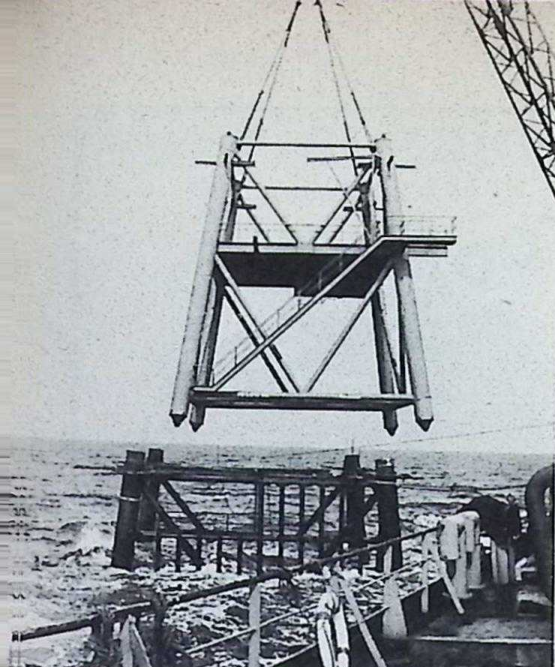
De constructie van de jackets, de maten in lengte en breedte, het is allemaal afhankelijk van het water waar ze geplaatst worden. Korte of lange golfslag, hoge golven, zanderige of rotsachtige bodem. Al deze factoren stellen eisen aan het product.

De jackets worden in de meeste gevallen

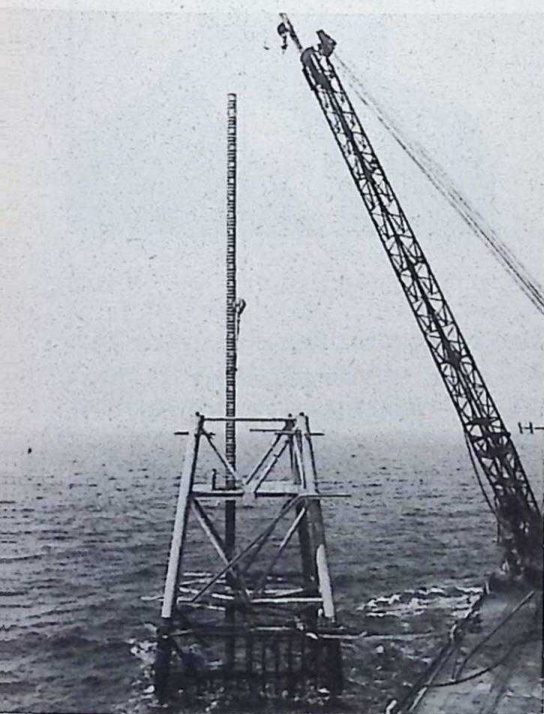
▼ De jacket gaat de zee in



► Het dek er op. Hierna wordt dus pas de eigenlijke boortoren geplaatst



■ sommige jackets gaat er eerst nog een 2e etage op



▲ De boorschacht wordt geheid



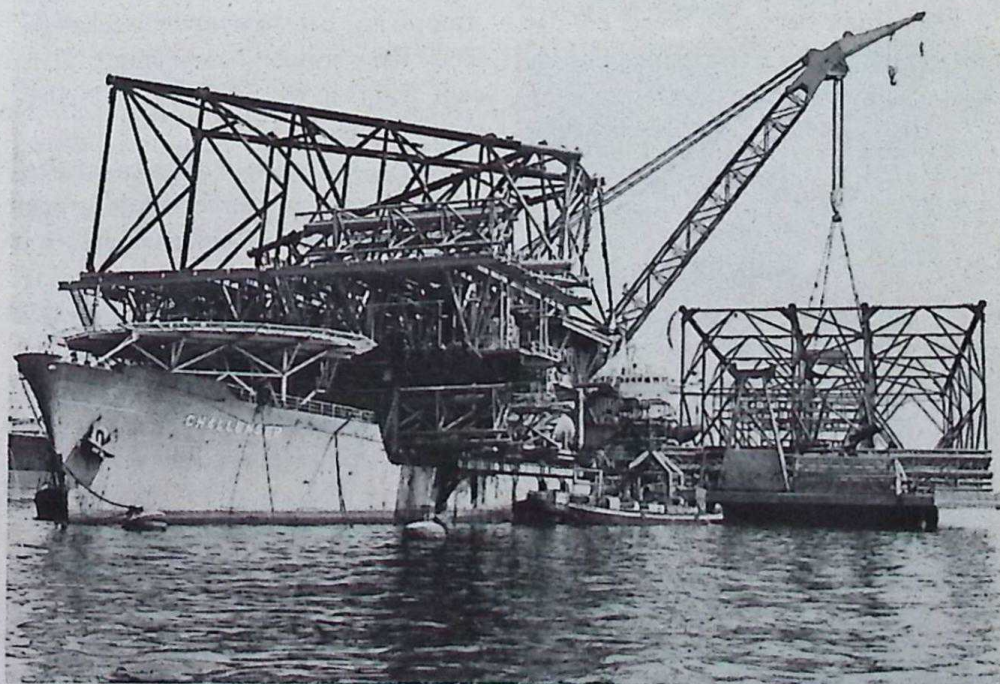
per ponton of schip aangevoerd naar de betreffende locaties. Daar ligt dan een werkschip, zoals de „Challenger” of een zwaar werkponon gereed om het jacket te plaatsen. Met de machtige kraan wordt het opgenomen en op de juiste plaats in zee gezet. Vanzelfsprekend blijft het niet zo staan. Door de poten van het gevaarte gaan grote pijpen. De zg. hei-palen. Deze worden, ook al naar gelang de bodem, een flink eind in de zeebodem geheid. In de Duitse Bocht bijv. waar de bijgaande foto's werden gemaakt bedroeg dit ca 30 meter. De constructie van de jackets kunnen verschillend zijn. Op de foto's ziet U tweedelige jackets. Eerst het onderste deel, daarop een tweede „etage”, daarna pas het heien. Veiligheid is ook hier een eerste vereiste. Hoe hard de bodem van de zee vaak kan zijn blijkt uit het feit dat men bij deze jackets pas ophield met heien als men 300 hei-klappen nodig had om de paal ca. 30 cm in de grond te krijgen. Zolang het aantal klappen minder was bleef men heien. Was de paal „op”, dan werd er doodleuk een stuk opgelast, een las die overigens eerst door de röntgenologen werd bekeken voordat men verder ging. Staat het jacket definitief vast dan gaat de boorschacht er in. Ook een zware pijp waardoor straks de boring wordt verricht.

We moeten er wel om denken dat de jackets niet zijn bestemd voor eerste boringen. Die zijn al op deze plaats verricht. Hier stond eerst zo'n kolossaal gevaarte van f 30.000,— per dag te werken. Heeft de boring resultaat opgeleverd dan gaat het booreiland op een andere plaats verder en komt er later op de lokatie een jacket te staan die aan de eigenlijke productie gaat beginnen.

Als ook de boorschacht geplaatst is komt het dek op het jacket waarop de toren komt te staan, al of niet uitgebreid met een heliporterdek. Dit is een enorm kostbaar karwei. Men kan nog werken met een windkracht 3 maar meer mag het niet waaien. Want al ligt het werkschip verankerd, met wat deining gaat het schip toch mee en dat kan een groot gevaar opleveren.

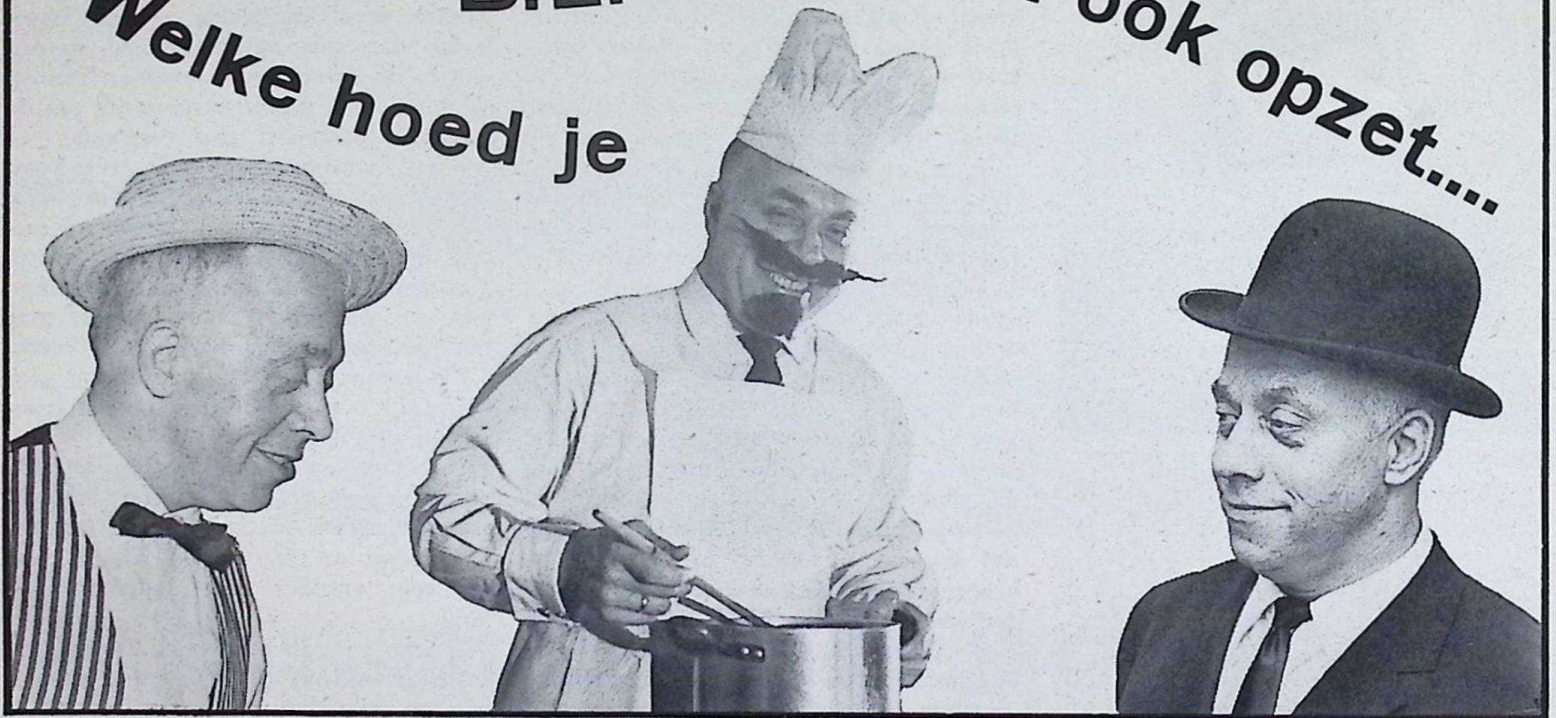
De door ons en andere bedrijven in 1968 geproduceerde jackets waren bestemd voor lokaties voor de kust van Angola. Daar staan er nu ruim 70. Dat is daar dus een „mastbos” van „made in Holland”.

Wel iets om trots op te zijn. De enorme snelheid waarmee de jackets hier kunnen worden geproduceerd, is van doorslaggevend betekenis geweest dat onze werven ze konden leveren. Tijd is geld. Ook in de olie en gas „rush”, waar ook onze werf een belangrijk aandeel in heeft.



De „Challenger”, door ons omgebouwd tot werkschip, vertrok op 25 augustus met een transport jackets naar de Golf van Suez. Het afgeladen schip bood een onwezenlijke aanblik. Het gebrek aan uitzicht in de stuurhut werd ondervangen door een telefonische verbinding met twee uitkijkposten op het voorschip. U ziet het schip hier tijdens het laden in de Waalhaven op 15 augustus jl. De „Maarten Pieter” ligt langs zij.

Welke hoed je B.L. de Weerdt ook opzet....



Mogen we van de jubilaris van deze maand eens een in menig opzicht afwijkend artikel plaatsen? Dan werken we snel even af, dat hij op vrijdag 1 augustus j.l. zijn 40-jarig jubileum vierde, dat zulks allereerst bij hem thuis herdacht werd en dat hem daarna in de directiekamer de Eremedaille in zilver, behorende bij de Orde van Oranje-Nassau door loco-burgemeester C. J. v. d. Berg werd opgespeld.

Dat is dat. De snelheid en korthed van deze feitenopsomming is geen gebrek aan waardering voor wat gebeurde, verre van dat, maar de figuur van de jubilaris noopt ons de gedachten te bepalen bij enkele kanten van zijn persoonlijkheid, die hem zijn populariteit gaven.

Vreemd genoeg denk je dan niet in de eerste plaats aan zijn werk op de loonadministratie. Zeker, hij komt met zijn verantwoordelijkheid voor de loonafhandeling, met alle rompslomp vandien, met nagenoeg elk personeelslid in aanraking.

En hij helpt zijn klanten vakkundig bij het ontcijferen van mechanische berekeningen, bij inhoudingsproblemen, bij het martelwerk van belastingaangiften en bij alle voetangels en klemmen, die rijkelijk zijn gestrooid in het onoverzichtelijke gebied der sociale wetgeving. Want daar kunnen we wat van in Nederland. Sjonge, nou....

Maakte dat onze voorman-loonbetaler al tot een zeer bekende vraagbaak in de Boele-Gemeenschap, er is toch meer dat hem populair maakte. Deze man kan namelijk zo moeilijk nee zeggen. Hij doet het dan ook zelden. Hij zal U helpen waar hij kan en vooral zal hij geen nee zeggen, als hij ergens pret ruikt. Vandaar dat boven dit artikel staat „welke hoed je hem ook opzet....

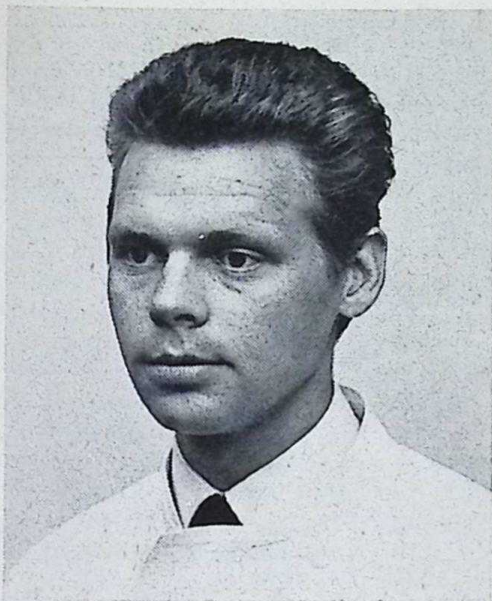
Jaren geleden, toen ons amusement nog op een heel ander vlak lag, zou Bas zich op een feestje nooit onbetuigd laten. Hij verscheen altijd met bolhoed en zou zeker „een voordracht doen”. Eén van zijn favoriete nummers was „dat heit Hannes ge-

daan”. Voordrachten zijn uit de tijd. We doen nu Bingo. Doet U mee, mijnheer de Weerdt?” Allicht! De redactie van Boele-nieuws had een man nodig om als oliebollebakker te fungeren in een puzzel. Ook een bollebakker, die de prijzen bij de winnaars thuis zou brengen. Iets voor U, mijnheer de Weerdt? Allicht!

Hij zal geen nee zeggen. Niet als bestuurslid van de personeelsvereniging, niet als bestuurslid van een reisvereniging, niet als hoofd van een gezin, niet als hoofd van de loonafdeling, niet als ondernemingsraadslid, niet als leider van een jongensclub en.... niet als kerkeraadslid. Want serieuze zaken zijn hem ook niet vreemd. Ernst en luim gaan hand in hand.

Dat is het beeld van deze jubilaris. Een beeld dat hoofdzakelijk een vrolijk aanzicht biedt en dat geldt eveneens voor zijn echtgenote. Zij brengen in praktijk dat een vrolijk gemoed altijd goed doet.

Allerlei zaken, die ons raken



Bedrijfsverpleger in dienst

Per 1 augustus is de heer Smid in dienst getreden in de voor ons bedrijf nieuwe functie van bedrijfsverpleger. Zijn taak zal in de eerste plaats omvatten het uitvoeren van de lekencontroles. Daarnaast zal hij de bedrijfsarts assisteren bij keuringen, bediening röntgenapparatuur enz. en eerste hulpverlening.

De heer Smid deed vier jaar Mulo en volgde daarna als beroepsmilitair een opleiding voor verpleger, annex operatiekamerassistent. Hij werkte in het Militair Hospitaal te Utrecht, werd daarna aangesteld als hoofd polikliniek in de Kromhoutkazerne. Na 1967 was hij 1 jaar bedrijfsverpleger bij de Ned. Aluminium Mij. te Utrecht en 1 jaar bij de Rijksgeneeskundige Dienst

Zijn leeftijd is 28 jaar - getrouwd - 2 kinderen - woont in Utrecht, maar zal binnenkort naar Slikkerveer verhuizen.

Wat voor Rotterdam geldt, geldt ook voor Bolnes

Duizenden Rotterdammers zoeken en vinden rust en recreatie op het water en gelukkig is er volop gelegenheid. Maar elk jaar komen er meer mensen die het genot van vaarten en plassen ontdekken en tenzij wij van goede wil zijn, schept dat problemen.

Vroeger was er aan boord maar één manier om vuil kwijt te raken: over de muur, zoals de zeeman zegt, oftewel: in het water. Met onze massale recreatie en de soort afval van onze tijd kan dat

niet meer. Ieder die wel eens een stuk water heeft gezien, waar stroom en wind het vuil samendreven, zal geschrokken zijn van de aanblik van dobberende plastic flesjes, die helaas een eeuwig leven hebben, te midden van een onvoorstelbaar arsenaal ander vuil. De plastic zakjes die niet blijven drijven kunnen bovendien in de schroef van de motor ernstige schade aanrichten. En dan spreken wij nog niet eens over de onzichtbare vervuiling, waardoor het water vertroebelt en gaat stinken, de visstand achteruitgaat en de natuur wordt verstoord.

De Rotterdamse vrouwenorganisaties hebben nu het initiatief genomen tot een actie onder de titel Rotterdam Schoon-Schip, die tot doel heeft de vervuiling van de stad tegen te gaan.

Een goed initiatief, waarvan we hopen dat het goede vruchten zal afwerpen. Niet alleen in Rotterdam, maar ook hier. Want wij, die omringd zijn door water, moeten er ook van doordrongen worden, dat het water, dat wij vaak zo achteloos vervuilen, een levensvoorwaarde voor ons is.

Nog eens over watervervuiling gesproken . . .

Hebt u vorige week helling II onder de stookolie zien zitten? Een verschrikkelijk smerige troep was het.

Over de oorzaak van deze wel zeer vergaande watervervuiling kunnen we u op dit ogenblik nog geen definitieve mededelingen doen. Het ligt wel in onze bedoeling om u, indien mogelijk, het volledige relaas in een volgende uitgave te geven. In woord en beeld uiteraard.

Nog meer geslaagden

Weer kunnen we U berichten dat een aantal studielustigen erin geslaagd is om het doel, dat zij zich voorlopig hadden gesteld, te bereiken. Onze hartelijke gelukwensen aan:

J. Stolk die slaagde voor het examen „Gezel draaien” van de Vereniging ter Veredeling van het Ambacht.

T. de Jong die slaagde voor het praktijkdiploma Boekhouden, afgenomen door de Ned. Associatie.

C. van 't Woudt die slaagde voor het vakdiploma ketellasser van het N.I.L.

A. F. Kayadoe en T. G. Rouffaer die beiden slaagden voor het N.I.L.-vakdiploma pijplassen.

Vertrek Hoofd Personeelszaken

Hierbij wordt medegedeeld dat de Heer Mr. F. J. de Reus, die sinds korte tijd als Hoofd Personeelszaken aan ons bedrijf is verbonden, verzocht heeft zijn functie met ingang van 1 september 1969 neer te leggen.

E.e.a. is gebaseerd op de wederzijds gegroeide overtuiging dat de noodzakelijke basis voor een vruchtbare samenwerking in de toekomst niet aanwezig zou zijn.

Noorse cadetten keken naar ons werk

Niet alleen keken de ongeveer ± 70 Noorse cadetten van het opleidingsschip „Statsraad Lehmkuhl” op 27 augustus jl. naar ons werk (u hebt ze natuurlijk over de werf zien wandelen), maar ons bedrijf bood deze jongens naast een excursie nog meer aan, dan alleen maar een zakelijk bezoek. Ook daarover zullen we u in de volgende uitgave uitvoerig inlichten. Voor deze uitgave was de tijd echt te kort.

Het trainingsschip „Statsraad Lehmkuhl” aan de Parkhaven te Rotterdam.



Financiëel overzicht Sociaal Vorzienings- fonds

BOELE 1968

ONTVANGSTEN:

Ingehouden premie werknemers (0,3%)	f 42.361,76
Bijdrage N.V.	„ 42.361,76
Niet uitbetaalde winstuitkering	„ 33.067,44
	<hr/> f 117.790,96

UITGAVEN:

Vergoeding wegens verzuim voor bezoek aan huisarts en tandarts	f 14.331,95
Vergoeding wegens verzuim bij ziekte van huisgenoten	„ 11.690,79
Halve wachtdag ziektewet	„ 543,32
Kosten commissieleden	„ 1.212,34
Bijdrage aan de Interkerkelijke Stichting voor Maatschappelijk werk, berekend naar het aantal verpleegdagen	„ 3.898,—
Bijdrage in de kosten voor gezinshulp	„ 3.261,69
Bijdrage in de kosten voor hulp in de huishouding	„ 4.100,90
Verstrekkings in natura bij ziekte van werknemers	„ 96,—
Verstrekkings in natura enz. bij ziekte van huisgenoten	„ 637,50
Tegemoetkoming in de kosten voor geneeskundige behandeling	„ 1.046,90
Tegemoetkoming in de reiskosten voor geneeskundige behandeling	„ 950,35
Vergoeding van reiskosten bij ziekte van huisgenoten	„ 525,—
Fruitschalen voor ziekenhuispatiënten en langdurig zieken	„ 1.846,—
Tegemoetkoming in de kosten voor veiligheidsbrillen	„ 1.257,84
Uitkering bij overlijden van werknemers	„ 1.200,—
Uitkering bij overlijden van echtgenoten	„ 300,—
Uitkering bij invaliditeit	„ 660,—
Vergoeding voor kunstgebitten	„ 1.930,—
Tegemoetkoming in de kosten voor hoorapparaten	„ 125,—
Tegemoetkoming in de kosten voor steunzolen, elastieke kousen enz.	„ 268,90
Hernia planken	„ 238,87
Bijdrage in de extra kosten bij ziekenhuisopname van huisgenoten	„ 900,—
Schadevergoeding	„ 334,30
Hulpmiddelen	„ 436,93
Drukwerk	„ 135,—
Diversen	„ 8,75
	<hr/> f 51.936,33
Voordelig saldo	f 65.854,63

Saldo per 1 januari 1968	f 26.762,77
Voordelig saldo over 1968	„ 65.854,63
Saldo per 31 december 1968	<hr/> f 92.617,40

„Wacht jou”, dacht Verspoor

Verspoor van de rekeningenafdeling is een heer. Op en top. Altijd al geweest. Van binnen en van buiten. Van binnen, omdat hij altijd beleefd en voorkomend is, van buiten omdat postuur, omvang en enigszins kalende kruin hem constant het aanzien van de welgestelde en goed-opgevoede heer geven. We hadden dan ook altijd de neiging om op zijn Haags Verspeur tegen hem te zeggen, uiteraard met een onduidelijk uitgesproken r. Daarbij komt dan nog een sportieve inslag, zich manifesterend in regelmatig zwembadbezoek. In alle vroegte wel te verstaan en bij weer of geen weer. Er zijn ook zwemmers, die alleen zwemmen bij weer. Dat zijn de echte niet, zegt Verspoor. De echte zijn de lui, die ook bij geen weer zwemmen.

Het toeval wil, dat Verspoor een collega heeft, die ook tot de laatste categorie behoort. Ook een weer of geen weer-zwemmert en ook een bijtijds-op-mannetje. Geen heer van het formaat van Verspoor, dat niet, dat lange na niet, maar toch wel een trouw zwemmer. Bei-

den hebben ze het nobele streven gemeen om de omvang van hun ongeveer 40-jarige buiken beperkt te houden tot laten we zeggen die omvang, die geen aanleiding geeft tot het gefluisterde: kijk eens, een heer op alle dag. Begrijpt u? Want dat vinden Verspoor en zijn collega niet leuk.

Ze zien elkaar 's zomers dus elke morgen in de Ridderkerkse „Dolfijn” en zwemmen en duiken tot wering van de buiken. Dat kweekt saamhorigheidsgevoel en dan wil men zich wel eens grapjes tegenover elkaar veroorloven. Goedmoedige spot. Zo zei de collega vorige week, toen hij achter Verspoor's hoofd aanzwom, dat hij zich nu goed kon voorstellen hoe een astronaut de maan zag. Kalig en zo.

„Ik krijg jou nog wel met je lelijke koppie met haar”, zei Verspoor en de gelegenheid tot wraak kwam al gauw opdagen, toen de collega voor de afwisseling tot een baantje rugzwemmen overging. Verspoor zag het rijkbehaarde hoofd recht op zich afkomen en ging er niet voor opzij, integendeel. Toen het koppie binnen handbereik gekomen was,

pakte hij de welige haardos in beide handen en trok ferm bodemwaarts. „Zo, astronaut, ga jij de zwembadbodem maar eens onderzoeken”, lachte hij.

Maar toen de astronaut na enkele seconden proestend, blazend en hikkend weer boven de waterspiegel verscheen, stond Verspoor als aan de zwembadbodem genageld. 't Was zijn collega niet. Hij had een wildvreemde ondergeduwd. Met ogen waarin woede, schrik en verbazing om de voorrang streden, stond de wildvreemde de beteuterde Verspoor aan te staren, ondertussen enkele restantjes chloorwater uitspuwend.

„Hebt U iets op mij tegen, mijnheer...?” begon hij, toen hij weer praten kon.

„Nee sorry, mijnheer, neem me niet kwalijk mijnheer, maar ik dacht eerlijk, dat U een collega van me was, enne . . .

„Nou, ik ben Uw collega niet en ik zou het niet willen worden ook, geloof ik”, zei hij, terwijl hij wegzwom en een laatste afkeurende blik op Verspoor wierp.

„Mooi-weer-zwemmer”, mompelde Verspoor, „kan nergens tegen”.



VOETBAL

Uitslagen onderlinge competitie 1969.

Scheepsbouw-Combinatie	4—1
Lasloods-Machinefabriek	0—0
Koperslagerij-Timmerloods	2—4
Administratie-Combinatie	3—0
Machinefabriek-Scheepsbouw	1—2
Timmerloods-Lasloods	0—8
Combinatie-Machinefabriek	3—0
Scheepsbouw-Timmerloods	7—0
Koperslagerij-Administratie	1—1

Standen onderlinge competitie 1969 tot en met 16 augustus

1. Lasloods	7—13
2. Scheepsbouw	8—12
3. Machinefabriek	8—10
4. Combinatie	8—7
5. Administratie	8—7
6. Timmerloods	8—3
7. Koperslagerij	7—2

Gespeelde vriendschappelijke wedstrijden

Boele Comb. - Alpina	8—2
Boele Comb. - Noorlander	3—2
Boele Comb. - Houwtuin	4—5
Boele Comb. - Spaans elftal	2—0
Boele Comb. - Bolnes Comb.	1—2
Combinatie - Bailey	0—5

HIP PROGRAMMA VOOR LEERSCHOOLAVOND

Op vrijdagavond 14 november a.s. zullen de diploma's worden uitgereikt aan de geslaagde Bemetel-candidaten. Om extra fleur aan deze uiterst belangrijke zaak te geven wordt telkenmale zorgvuldig een programma samengesteld, dat in de eerste plaats afgestemd is op de jeugd. Daarnaast wordt er ook voor gewaakt, dat er geen rommel in huis gehaald wordt. Dit jaar is daartoe medewerking gevraagd en gekregen van o.a. de clown Rexis, Eddy Christiani, Connie Vink, het trio Cas Oosthoek, de Spelbrekers en zes Afro beatdancers.

Een hip programma dus, dat ongetwijfeld een waarborg is, dat de reputatie van „altijd fijn die leerschoolavonden" gehandhaafd zal blijven.

WAT U AL IN UW AGENDA KUNT NOTEREN

De personeelsvereniging heeft voor diverse evenementen die nog dit jaar zullen plaatsvinden, definitieve data vastgesteld. Uw agenda bij de hand? Vul dan maar in:

Vrijdagavond 17 oktober

Viering kampioenschap voetbal Boele 1 + sluitingsavond competitie.

Vrijdagavond 24 oktober

1e contactavond. Boele's toneelvereniging + muziekvereniging „Excelsior".

Vrijdagavond 31 oktober

Herhaling van 24 oktober.

Vrijdagavond 14 november

Leerschooldiploma-uitreiking.

Vrijdagavond 28 november

Sinterklaas Bingo-avond.

Zaterdag 6 december

Sinterklaasmiddag voor de kinderen van leden van de personeelsvereniging.

De contactavonden van 24 en 31 oktober zijn dus de zgn. amateuravonden, die onze warme belangstelling verdienen.

Boele's Toneelvereniging neemt uiteraard het leeuwendeel van de beschikbare tijd en zal opvoeren het zeer komische blijspel „Muggen om de kaas".

Een titel in beeldspraak, want de muggen zijn drie vrijgezellen, die alle drie naar de gunsten dingen van één huishoudster. Dat is de kaas dus, voelt U wel aan.

Een leuk gegeven, dat volop gelegenheid biedt tot komische situaties.

PERSONALIA

In dienst getreden zijn:

- 18-7 A. Marcos Vicente, transporteur
J. Manjon Casado, el. lasser
- 21-7 A. van Zwol, leerling-lasser
A. H. Eeland, leerling-bankwerker
J. F. van Hees, leerling-bankwerker
G. Pekelder, hellingschipper
G. Kreuk, hellingschipper
- 25-7 A. Fragoso Paz, ijzerwerker
- 28-7 A. Edelman, bedrijfsassistent (scheepsbouw)
D. Bravenboer, leerling-bankwerker
A. J. Kooyman, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw
H. Borgman, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw
- 1-8 H. Smid, bedrijfsverpleger
Mej. D. Mol, secretaresse (pers. afdeling)
N. J. M. van Rooyen, techn. adm. medewerker (rekeningen afdeling)
Mej. M. de Jager, ponstypiste (mech. administratie)
Mevr. H. Sahulata-Biesbroek, typiste (pers. afdeling)
Mej. A. L. Wortel, kantoorbediende (rekeningen afdeling)
Mej. M. Snijders, kantoorbediende (loonadministratie)
Mej. S. H. Blok, kantoorbediende (rekeningen afdeling)
Mej. E. van Rees, typiste (rekeningen afdeling)
- 4-8 B. Provily, leerling-bankwerker
J. P. Kooy, leerling-bankwerker
J. F. Haaksema, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw
Mevr. H. A. Smit-de Rouw, steno-typiste (pers. afdeling)
Mej. J. Baartman, kantoorbediende (loonadministratie)
G. Pitzalis, elektrisch lasser
- 8-8 B. Piñeiro Oubina, el. lasser
- 11-8 Mej. M. C. v. d. Staay, jongste bediende (loonadministratie)
R. van Dijke, hellingschipper
H. E. Broersen, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw

- R. Breeman, praktikant (werktuigbouw)
- J. W. Punt, ijzerwerker
- W. K. van Draanen, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw
- M. P. Boele, leerling-tekenaar
- 12-8 Mevr. E. Ruys-Beke, telefoniste
- 15-8 P. J. Biersma, tekenaar (werktuigbouw)
- 18-8 J. O. Geene, leerling-bankwerker
P. Geene, leerling bankwerker
C. van Oostende, leerling-lasser
L. C. Groenendijk, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw

Gepensioneerd:

- 18-7 J. Lems, verver
P. Rijdsdijk, kras (koperslagers)

De dienst verlaten hebben:

- 1-7 A. J. Stroomberg, ijzerwerker (mil. dienst)
- 18-7 S. van Genderen, ijzerwerker
D. J. Bijl, draaier
- 25-7 A. Dullefont, ijzerwerker
- 30-7 A. Guerreiro Zapata, brander
- 31-7 J. W. L. H. Meertens, bedrijfsarts
R. Romero Gonzalez, brander
B. J. Hulstein, tekenaar (mach. bouw)
Mej. W. J. van Noordenne, kantoorbediende (loonadministratie)
G. D. de Vries, jongste bediende (loonadministratie)
P. Vogelaar, electr. lasser
- 1-8 B. Oosterkamp, draaier
A. van Zwol, leerling-lasser
P. J. Stolk, bankwerker
- 5-8 J. A. Cabana Garcia, transporteur
- 8-8 J. R. M. Kollenaar, ketelmaker
J. Suyker, elektrisch lasser
L. Dijkman, houtscheepmaker
J. Cobos Alvarez, stellingmaker
M. Cancela Casal, brander
J. Colodras Rojas, koperslager
- 14-8 S. N. Angela, ijzerwerker
- 15-8 O. G. Gutierrez, elektrisch lasser

Gehuwd:

- 5-6 De heer J. Bakker met mej. T. de Vormer
- 22-6 De heer C. van Aalst met mej. M. Velthuizen
- 25-7 De heer H. Bakker met mej. W. Kruidenier
- 31-7 De heer L. C. Smitshoek met mej. A. v. d. Stel

Geboren:

- 22-7 Aart Teun, zoon van de heer en mevrouw Van de Wilt-Bouman
- 23 7 Alinda, dochter van de heer en mevrouw Hoogeveen-Miedema
- 24-7 Gerardus M., zoon van de heer en mevrouw v. d. Waals-v. Rijswijk
- 28-7 Trijntje Thea, dochter van de heer en mevrouw Mars-van Steen
- 30-7 Carlos, zoon van de heer en mevrouw Magraner-Gimenez
- 31-7 Annie Wilma, dochter van de heer en mevrouw Verhoeven-Lagendijk
- 6-8 Michael Alexander Constantijn, zoon van de heer en mevrouw Metheuver-van Beek

IN MEMORIAM

Op 11 augustus 1969 overleed op 73-jarige leeftijd de heer

J. SOMMELING

die van 9 juni 1946 tot en met 22 oktober 1960 als corveër bij ons bedrijf werkzaam was. Wij gedenken deze oud-werknemer als een trouw medewerker en wensen zijn vrouw, kinderen en verdere familie kracht toe om dit verlies te kunnen dragen.